

“Fam i set d’Ell i de la seva doctrina”

Sense vida interior, sense formació, no hi ha veritable apostolat ni obres fecundes: la labor és precària i fins i tot fictícia. —¡Quina responsabilitat, per tant, la dels fills de Déu!: hem de tenir fam i set d'Ell i de la seva doctrina. (Forja, 892)

12 de novembre

A vegades, amb la seva actuació, alguns cristians no donen al precepte de la caritat el valor màxim que té.

Crist, rodejat pels seus, en aquell meravellós sermó final, deia a manera de testament: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invitem* —un manament nou us dono, que us estimeu els uns als altres.

I encara va insistir: *in hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis* —en aixó coneixerà tothom que sou els meus deixebles, si us teniu amor els uns als altres.

—Tant de bo ens decidim a viure com Ell vol! (Forja, 889)

Si manca la pietat —aquell llaç que ens lliga a Déu amb força i, per Ell, als altres, perquè en els altres hi veiem Crist—, és inevitable la desunió, amb la pèrdua de tot esperit cristià. (Forja, 890)

Agraeix de tot cor al Senyor les potències admirables..., i terribles, de la intel·ligència i de la voluntat amb les quals t'ha volgut crear.

Admirables, perquè et fan semblant a Ell; terribles, perquè hi ha homes que les enfronten contra el seu Creador.

A mi, com a síntesi del nostre agraïment de fills de Déu, se m'acut dir-li, ara i sempre, a aquest Pare nostre: *serviam!* —et serviré! (Forja, 891)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/fam-i-set-
dell-i-de-la-seva-doctrina/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/fam-i-set-dell-i-de-la-seva-doctrina/) (26/03/2025)